

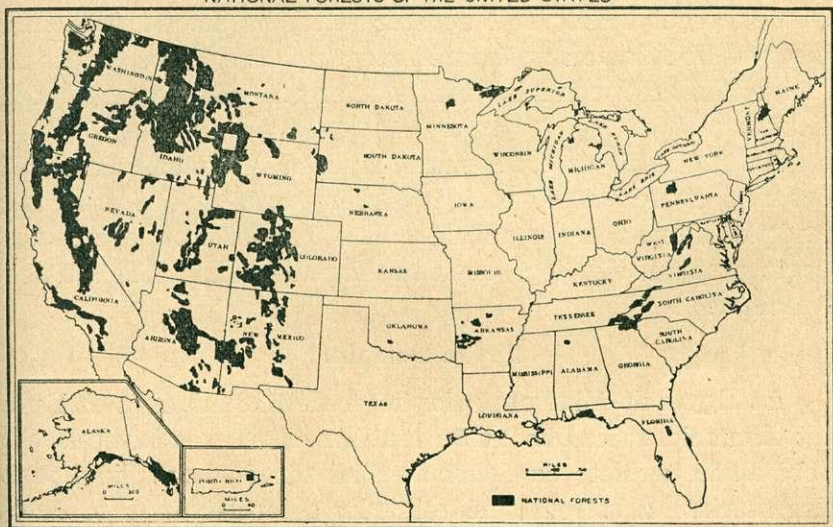
május 30-ig, tehát 80 nap alatt csak 15.8 mm esapadékot mértek. Május 30-án 17.8 mm esett, hogy aztán augusztus 11-ig 72 napig egy csepp eső ne essen. (Hann: Handbuch der Klimatologie, III. kötet, 114. oldal.) (Folytatjuk.)

Az Amerikai Egyesült Államok nemzeti erdői

írta: báró Weissenbach Iván.

Az Egyesült államok területét — a középső, ú. n. prairi államok kivételével — eredetileg sűrű erdő borította, amelynek kiterjedése becslés szerint kitett összesen 822 millió acret. Ezt a valóságos őserdőt kellett kipusztítani, hogy mezőgazdasági célokra alkalmas területek keletkezzenek, amely területeken he-

NATIONAL FORESTS OF THE UNITED STATES

1. Az Egyesült Államok nemzeti erdei.

„By evurlesy of U. S. Forest Service.”

lyezkedett el a bevándorlás folytán szinte hihetetlen gyorsaságban növekedő népesség. A mezőgazdasági célokra alkalmas területen levő erdők feltörése állandóan csökkentette az erdők

állományát, de emelett az amerikai hatalmas ipar szükséglete fában is mérhetetlen volt úgy, hogy az erdők ipari célokra való kitermelése a legnagyobb mértékben járult hozzá az erdők állandó pusztításához. Eleinte semmiféle rendelkezés nem korlátozta az erdők kihasználását, mindenki azt tett az erdejével, amit akart. Arra, hogy a letarolt erdőterületet újból be kelljen ültetni, nem gondolt senki sem. A bizakodó amerikai el sem tudta képzelni annak az időnek eljövételét, amikor az erdő letarolása következtében súlyos gazdasági bajok jelentkeznek. Az összes 469 millió acre erdőből ősi mivoltában ma már csak 251 millió acre van meg. Az 1880-as években hoztak ugyan törvényt arra, hogy a telepesek földjük bizonyos százalékának beerdősítése esetén kedvezményeket kapnak, de ez a törvény nem eredményezett semmit sem. Folyt az erdőpusztítás szünet nélkül, amihez még hozzájárult az is, hogy az óriási területeket folyton pusztító erdőtüzek ellen nem védekeztek. Ennek a pusztításnak véget kellett már egyszer vetni, ha azt akarták, hogy az Egyesült Államok ne érezzék meg azokat a káros hatásokat, amelyek az erdőpusztítás természetszerű következményeként jelentkeznek.

Az első lépés az erdők fennmaradása érdekében akkor történt meg, amikor a szövetséges törvényhozás az első erdőreservatiót létesítette. A birodalmi erdők létesítésének megérthetése végett azonban előzőleg röviden foglalkoznom kell a Public Domain-nel is.

Public Domain.

Az Egyesült Államokat alapító eredeti 13 állam és az Egyesült Államokhoz később külön csatlakozott Texas kivételével a többi állam területe az északamerikai törvényhozás jogi felfogása szerint a birodalomé volt. Ez a terület az ú. n. Public Domain. Az eredeti nagysága 1. 422.000.000 acre volt, amit később törvényhozási intézkedésekkel osztottak fel magántulajdonosok között. Ezekben a területekben minden fajtája a táji jellegnek képviselve volt, volt benne mezőgazdaságra alkalmas terület, legelő, erdő, hegység, homoksvatag.

Jelenleg 172,000.000 van még az Egyesült-Államok bir-

tokában. Ez a terület magába foglalja a gazdaságilag legrosszabb területeket, beleértve a hegységeket és homoksvatagokat is. (Report of the Secretary of the Interior 1933. 67. l.).

Az el nem ajándékozott Public Domain használata mindenki részére szabad volt. Minthogy semmiféle korlátozás nem szabályozta, a használatot, elképzelhető, hogy ezeket a közterületeket hogyan tették különösen a legeltetéssel és a jogosulatlan fakihasználással tönkre. Sok jelenleg megoldásra váró súlyos kérdés

2. South Fork österület South Fork River Flathead nemzeti erdő. Montana.
„Photo by U. S. Forest Service.”

aiapja volt ez. Amikor már a köztulajdon legnagyobb és legértékesebb részét sikerült így elkótyavetyélni, akkor kezdtek csak ráeszmélni arra, hogy ezen úton tovább haladni nem lehet.

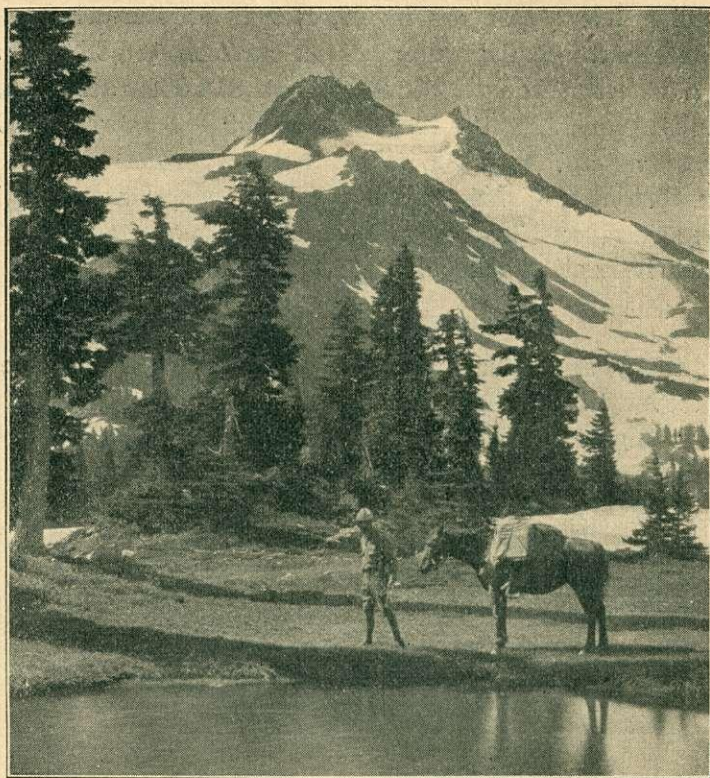
A nemzeti erdők létesítése.

1890. évben Harrison köztársasági elnök a törvényhozáshoz intézett izenetében felhívja a törvényhozást, hogy a jövő faellátásának biztosítása végett és a public domain még meglevő erdői-

nek fennmaradása érdekében tegyen valamit. A törvényhozás 1891. évben meghozta azt a törvényt, amely a nemzeti erdők alapját veti meg. Ennek a törvénynek 24. szakasza ekként rendelkezik: „A köztársasági elnök jogosult a public domain erdős, részben erdős, vagy új növésű erdős területét a közterületek bármely részében nyilvános reservatióknak visszatartani, akár van kereskedelmi értéke, akár nincs. Az elnök proklamáció útján teszi közhírré az ilyen reservatió létesítését és a reservatió határait.” Néhány hónapra a törvény kihirdetése után már az elnök Colorado- és Wyoming-államokban 2,500.000 acre területet jelölt ki erdőreservatióknak. A következő két év alatt a reservatió már 17,500.000 acre-nél nagyobb területet tett ki. A törvénynek nagy hiánya volt, hogy az így visszatartott területek kezeléséről és őrzéséről nem gondoskodott. Az erdőreservatiók állandóan nőttek. Cleveland elnök 1897. év február havában 13 erdőreservatiót jelölt ki, ezek között egy 21 millió acre nagyságú területet. Ez a gyors és nem várt intézkedés az érdekelt nyugaton nagy elégedetlenséget váltott ki, mert ezzel az intézkedéssel a köztulajdonban való szabad gazdálkodásnak vetett véget. Az érdekeltek ellenállása ellenére a törvényhozás 1897. évben meghozta a második alapvető törvényt, amelyért az amerikai erdészeti egyesület oly sokáig harcolt. Az elnök által az 1891. évi törvény alapján kijelölt erdőket kezelés és védelem szempontjából a belügyminiszter alá helyezte. A törvénynek voltak ugyan kisebb hiányai, de ezektől eltekintve ez a törvény biztosította a nemzeti erdők helyes és okszerű kezelését és fennmaradását. Az 1905. évi törvény a nemzeti erdőszolgálatot a földművelésügyi minisztérium alá rendelte és Forest Service-nek nevezte el.

Az 1907. évi márciusi törvény az erdőreservatió elnevezést National Forest-ben állapította meg. Ebben kimondotta, hogy Oregon, Wyoming, Washington, Idaho, Montana, Colorado államokban új nemzeti erdőt létesíteni és a már meglévőket nagyobbítani külön törvényes felhatalmazás nélkül nem szabad. Roosevelt elnök azonban a régebbi törvény felhatalmazása alapján a törvény életbelépte előtt két nappal a törvényben felsorolt államokban 21 újabb nemzeti erdőt létesített 40 millió acre kiterjedésben. Ezzel a valóban bátor és a törvényhozást formailag ki-

játszó rendelkezésével óriási területet mentett meg a nemzetnek. 1908. évben az akkori birodalmi erdész Cifford Pinchot (a szolgálat főnöke volt 1898—1910) az erdészeti igazgatást decentra-

3. Mount Jefferson österület. Jefferson park és Mount Jefferson.
Williamette nemzeti erdő. Oregon.

„Photo by U. S. Forest Service.”

lizálta felállítva a kerületi erdészi állásokat, amelyeket széles hatáskörrel ruházott fel. Neve az amerikai erdészetben örökké élni fog, az ő lelkes munkája, önzetlen felvilágosító működése nélkül alig volna az amerikai erdészet ma ott, ahol van. Kár, hogy 1910. évben az akkori földművelésügyi miniszterrel támadt nézeteltérése miatt állását politikai okokból el kellett hagynia. Még három fontos törvényt alkottak és pedig 1911. évben a

Weeks, 1924. évben a Clarke—Mac—Neery és 1928. évben a Mac Sweeney—Mc. Nary törvényt. Mindegyikről a maga helyén lesz szó.

A nemzeti erdőkbe bevont terület nem mind kifejezett erdő, körülbelül a fele alpesi rét, legelő, leégett erdőterület, hegység, valamint kopár. Jelenlegi kiterjedésük összesen 186,837.000 acre, amiből a nemzeti erdők határán belül 24,824.000 acre magántulajdonban van. A nettó terület 162,009.000 acre (800.000 négyzetkilométer). Az 1933. évben a nettó terület a keleti államokban történt vásárlás folytán 648.000 acrevel növekedett.

A nagy tavak körüli és a keleti államok azonban ma is szűkölködnek nemzeti erdőkben.

Új nemzeti erdők létesítése.

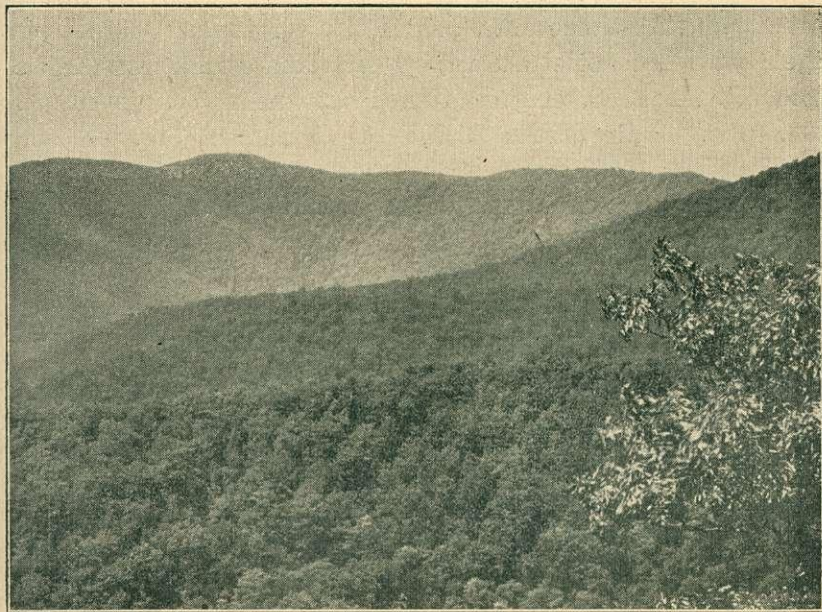
Minthogy az erdők legnagyobb része a nyugati államokban van, a törvényhozás elhatározta, hogy az ottlévő folyók vízfolyásának szabályozása végett a nemzeti erdőkben szűkölködő keleti államokban is létesít nemzeti erdőket. Az 1911. évben meghozott Weeks és az 1924. évben meghozott Clark—Mac—Nary törvény költségvetési fedezetet bocsájtott a kormánynak rendelkezésére, hogy a keleti államokban is lehessen vétel útján nemzeti erdőket létesíteni. Az utóbbi törvény az előbbihez képest visszafejlődést mutat, mert míg az előbbi törvény rendelkezései szerint erdőt lehetett venni a hajózható folyók vízszabályozása végett és az erdő utánpótlására, addig az 1924. évi törvény csak a hajózás érdekében engedi meg a vételt. A vételek keresztülvitelére létesítette a National Forest Reservation Comission, amelynek tagjai a hadügy-, belügy- és a földművelésügyi miniszter, valamint a senatus és a képviselőház 2 tagja. Az 1932. évi költségvetési év végéig a bizottság megvett összesen 4,369.000 acre területet átlag acerenként 3.34 dollár árban.

Az 1933. évi költségvetési évben megvettek 163.000 acre területet 678.000 dollár árban.

Az 1933 május havában a köztársasági elnök az 1933 március 31-iki törvény által rendelkezésre bocsátott összegekből 20 millió dollárt engedélyezett új nemzeti erdőterület megvételére. A következő 70 nap alatt a bizottság 941.000 acre erdőterületet

vett meg 1,733.000 dollárért. Az előző 22 év alatt vételének kb. egyötödét vette meg ezalatt a rövid idő alatt. Folyamatban volt 6 millió acre terület megvételének előkészítése. Ennek egyrésze már meglévő erdőterületek kiegészítésére szolgál.

A törvény még azt is kimondja, hogy az ilyen vételekhez az érdekelt államoknak hozzá kell járulniok. Egyes államok minden kikötés nélkül hozzájárulnak a vételekhez, egyesek azonban különböző kikötéseket tettek, így pl. meghatározták a vehető terület

4. Részlet a George Washington nemzeti erdőből. Virginia.
„Photo by U. S. Forest Service.”

legnagyobb kiterjedését, vagy meghatározták az állam azt a részét, ahol a vétel foganatosítható. Minthogy a birodalom tulajdonát tevő területek adót nem fizetnek, az 1908. évi törvény akként intézkedett, hogy a nemzeti erdők nyersbevételeinek egynegyedét az illető állam részére kell átengedni kárpótlásul az elmaradt adóért. Új vételeknél erre igen nagy figyelemmel vannak. Ha a terület olyan, amelyből jövedelemre van kilátás, úgy a vételnek nincs komolyabb akadálya. Ha azonban a területen

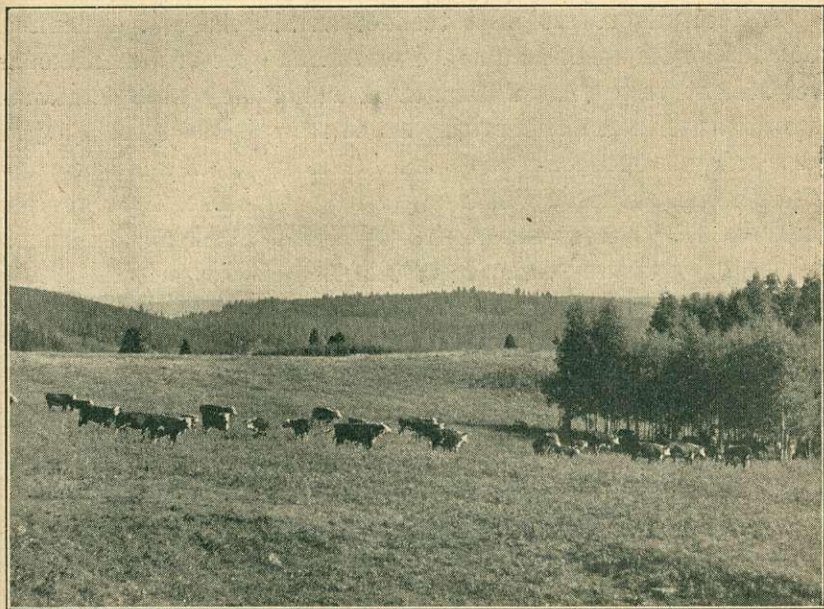
nincs hasznosítható faállomány, ami a rendes állapot, úgy a vételt csak akkor foganatosítják, ha az egyes grófságok a megvett területre eső és a magánbirtokosok által fizetett adó kiesése folytán nem károsodnak lényegesen.

A nemzeti erdők határain belül levő, nagy kellemetlenséget okozó magánterületek megvételével, vagy pedig a public domain szabad területeinek elcserélésével igyekeznek ezt a magántulajdont állandóan csökkenteni. Az 1933. évben csere útján 962.000 acre területet szereztek, t. i. ennyivel több területet kaptak, mint amennyit cserébe adtak. Az 1924. évi június 7-iki törvény megengedi a nemzeti erdők céljára területek ajándékozásának elfogadását. Az 1933. évig az ajándékozás nem volt lényeges, az 1933. évben Californiában 26.000 és Idahóban 113.000 acret ajándékoztak. Az ajándékozott területek azonban rendszerint értéktelenek és csak nehéz munkával erdősíthetők fel.

Nemzeti erdőszolgálat szervezete.

A nemzeti erdők igazgatásának szervezete a következő: A nemzeti erdők kezelése a földművelésügyi miniszter (Secretary of Agriculture) hatáskörébe tartozik. Egyik hivatala az erdőszolgálat (Forest Service), amelynek felelős vezetője az Egyesült-Államok erdésze (Forester), aki közvetlenül a földművelésügyi miniszter alárendeltje. A szolgálati szabályzatot törvényes felhatalmazás alapján a földművelésügyi miniszter adta ki, amely szolgálati szabályzat értelmében az erdész részleges szolgálati utasítást bocsájtott ki. Az adminisztratio nyolc osztályra tagozódik, amelyeknek élén osztályfőnökök állanak. A központ összes létszáma 225 fő, amely időközben a létszámcsökkentés miatt fogyott. A beosztott személyzet a teendőinek megfelelő képzettséggel bír. Az erdészeti szolgálat állandó állásai az ú. n. Classified Civil Service alá esnek, ami azt jelenti, hogy az állásokat csak olyan egyénnel lehet betölteni, akiknek a Civil Service Commission előtt megtartott vizsga sikeres kiállításáról szóló bizonyítványuk van. Ettől semmi körülmények közt nem térnek el. Az így véglegesen kinevezett tisztviselő csak szolgálati vétség miatt bocsátható el, a mi fegyelmi eljárásunkhoz hasonló eljárás alapján.

Az Egyesült-Államok 9. erdészeti kerületre (Region) oszlanak, minden kerület élén áll a kerületi erdész (Regional Forester), akinek hatáskörébe tartozik a kerületében levő nemzeti erdők igazgatása. A központi hivatalnak van alárendelve, utasításait onnan kapja, de nagyfokú a függetlensége és diskretionaris a hatásköre. Nagyon sok kérdésben teljesen önállóan intézkedik. Hivatala hasonlóan a központhoz külön irodákra tagozódik azzal a különbséggel, hogy a kutatási munka központosítva lévén, erre

5. Legelő szarvasmarhák a Levis és Clark nemzeti erdőben. Montana.
„Photo by U. S. Forest Service.”

hatásköre nincsen. Ellenben van külön jogi osztálya a sok felmerülő jogi kérdésnek elbírálására, különösen területek elidegenítésénél. Tisztviselői létszáma átlagban 80 embert tesz ki. A végrehajtás vezetője és irányítója. Minden kerület bizonyos számú nemzeti erdőből áll. Minden egyes nemzeti erdő közvetlen igazgatása a Forest Supervisor kezében van, akihez egy vagy több erdész nyer beosztást. Az egyes erdők 3—12 erdőri kerületre oszlanak, amelyekben a közvetlen végrehajtó szolgálatot az erdő-

őrök (Forest Ranger) látják el. Az állandó személyzetten felül a szükséghez képest vesznek fel kiegészítő személyzetet, különösen az erdőtüzek elleni oltási munkáknál. Az állandó személyzet körülbelül 2700 főre tehető. Ez a személyzet azonban nagyon csekély, tekintve, hogy óriási területek felügyeletéről és igazgatásáról van szó. Kis létszám ellenére is bámulatos a tisztviselői kar teljesítménye.

Működési köre általában.

A nemzeti erdőszolgálat teendői az alábbiak: 1. a nemzeti erdők faállományának az okszerű és tudományos erdőgazdálkodás elvei szerint való kihasználása. 2. A faállomány utánpótlásának biztosítása, természetes megújulás és mesterséges ültetés útján. 3. Az erdőtüzek megelőzése és leküzdése, az egyes államok erdőtűz-védelmi működésének irányítása és ellenőrzése. 4. A nemzeti erdőkben levő legelők okszerű kihasználását és a legelők növényzetének fejlődését és állandó fennmaradását biztosító legeltetési rend megállapítása. 5. A fákat pusztító rovarok, növényi kártevők elleni küzdelem a rovartani intézet és a növényi betegségeket leküzdő intézet közreműködésével. 6. Az új erdősítéshez szükséges csemeteanyag előállítását saját csemete-kertekben. 7. Az erdészeti minden gyakorlati és tudományos kérdésének kutatása és a kutatási munka eredményeinek közzétevése. 8. Az erdő nemzeti jelentőségét terjesztő-, felvilágosító- és oktatómunka végzése. 9. Az egyes államokkal együttműködés és irányítás az erdészeti fontosabb kérdéseiben, különösen a szövetségi kormány által adott segély felhasználásának ellenőrzése. 10. A nemzeti erdők vadállományának ápolása és a kártékony állatok ellenőrzése, a biológiai intézet közreműködésével. 11. A táborozásnak megnyitott nemzeti erdőkben a táborozás szabályozása. 12. Kikutatása, megállapítása és fenntartása a nemzeti erdőkben levő olyan őserdőterületeknek, amelyeket eredeti mivoltukban tudományos megfigyelések végett és a nép javára és okulására fenn kell tartani. Ezek az ún. primitív és wilderness területek.

Működésének részletezése.

A fakitermelés, a kitermelt fának hasznosítása, az erdészeti

szabályoknak megfelelő módon történik és nem sokat különbözik a többi államok erdőinek kezelésétől. Az erdőtüzek elleni védelem a legfontosabb és legkülönlegesebb feladata, amelyről külön tanulmányban fogok részletesen megemlékezni.

Új erdősítés.

Az erdőszolgálat kezelésében levő csemetekertek teljesítő-képességét állandóan növelik, hogy különösen a keleti államok-

6. Legelő juhok a Gallatin nemzeti erdőben. Montana.

„Photo by U. S. Forest Service.”

ban levő nemzeti erdők beerdősítéséhez szükséges faanyag rendelkezésre álljon. Az összes nemzeti erdőkben összesen 2,100.000 acre területet kell ezidőszerint mesterségesen beültetni. Az 1930. évben 21.000, az 1931. évben 26.000, az 1932. évben 24.000 acre területet erdősítettek be ültetéssel. A köztársasági elnök előbb említett rendelkezése alapján megvett területek nagyrésze letarolt vagy elégett erdőterület, amelyet mesterségesen ültetéssel kell beerdősíteni. Erre a célra a törvényhozás 300.000 dollárt

bocsátott rendelkezésre. Alapjában az erdősítés lassan halad előre, de figyelembe véve azt, hogy ebben az államban még 40 év előtt erdősítést nem is ismertek, az eredményt igen tiszteletreméltónak kell megítélnünk.

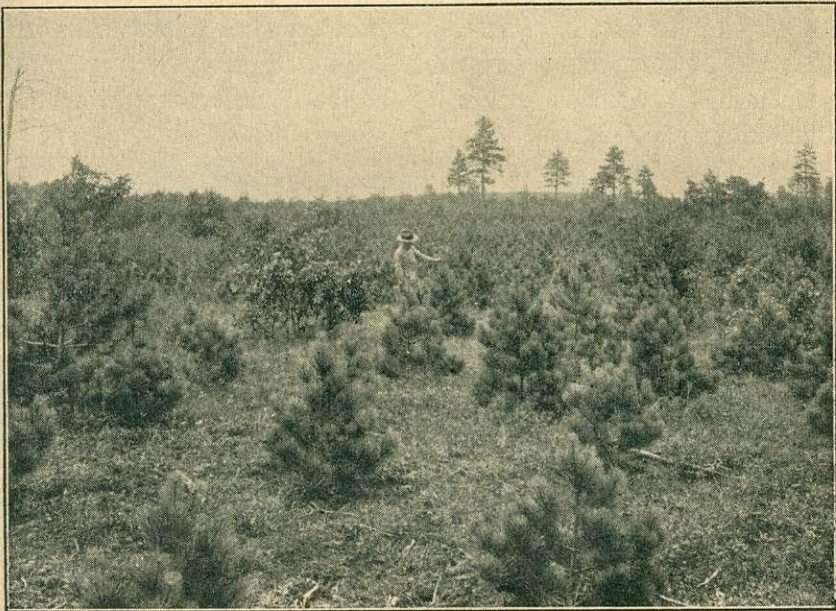
őserdőterületek fenntartása.

Abból a célból, hogy az amerikai őserdő legalább egyes jellegzetes részeiben fennmaradjon és hogy ezeken az így megőrzött területeken erdészeti tudományos kutatásokat és megfigyeléseket lehessen végezni és hogy a természetkedvelő az őstermészetet megismerhesse a maga érintetlen mivoltában, a nemzeti erdőszolgálat a nemzeti erdőkből jellegzetes őserdő-részleteket hasított ki, amelyeket primitíve területeknek nevezett el. Három osztályba való sorozás alapján történt meg a kiválogatásuk. Az első osztály főleg tudományos kutatásra és megfigyelésre szolgál. A második osztályba tartoznak azok a nehezen megközelíthető vad vidékek, amelyek táji szépsége őseredeti mivoltuk érintetlenségétől függ. A harmadik osztályba tartoznak azok a területek, amelyeknél a vadon teszi ki a terület legnagyobb részét. Ezekben gépkocsi utakat nem szabad építeni, nyári lakóházakat, szállókat és hasonlókat létesíteni tilos. A fa, takarmány és víz kihasználása megengedett, a kihasználáshoz szükséges beruházásokat megengedik, figyelembe véve mégis azokat az általános szempontokat, amelyek ezekre a területekre vonatkoznak. A 2. és 3. osztályba sorozott területeken a nyaralást megengedik, természetesen csak a legkezdetlegesebb módon. A National Plan-ban az erdészeti igazgatás ezeket a területeket már csak két osztályba sorozza. Az elsőbe tartoznak azok a területek, amelyeken ősi faállomány van és amelyekben soha emberi beavatkozás a természet örök életét nem zavarta meg. A másodikba olyan területek, amelyeknek nincs állandó lakossága, amelyekben nincsen erőművi közlekedés és amelyek elég nagyok ahhoz, hogy egy vagy két hétig el lehessen bennük barangolni anélkül, hogy az ember a saját útját keresztezné. A nemzeti parkszolgálat az erdészeti igazgatással karöltve jár el, mert a legszebb őserdőterületeibe ő sem vezeti be a gépkocsi közlekedésre alkalmas utakat.

Legeltetés.

A legeltetés nagy jelentőségű a nyugati államok nemzeti erdőiben. A nemzeti erdők legelőinek fennmaradása és helyes kihasználása érdekében az erdőszolgálat igen részletes legeltetési rendszabályokat dolgozott ki. A legeltetés szabályozásának alapelvei:

1. A legeltetésre alkalmas nemzeti erdőterületek megvédése és konzervatív használata olyan elvek alapján, amelyek meg-

7. *Pinus resinosa* ültetése a Szt. Joe Huron nemzeti erdőben.
Michigan. Idaho.

„Photo by U. S. Forest Service.”

felelnek a körülöttük levő területek természetes feltételeinek.

2. A legelőterületek helyes gondozása és javítása a vágómarhaipar állandó javára olyan szabályoknak az alapján, amelyek a gyakorlati használatnak megfelelnek.

3. A telepes és legelőgazdaságtulajdonosok megvédése a legelő használatánál a tisztességtelen verseny ellen.

A földművelésügyi miniszter állapítja meg belátása szerint

azokat a nemzeti erdőket, amelyekben szabad legeltetni, valamint ő szabályozza a legeltetés feltételeit is. Az erdész állapítja meg a legeltetésre engedélyezett nemzeti erdőkre beengedhető állatok fajtát és létszámát. Az igen részletes szabályokat az erdész 1926. évben kiadott szolgálati utasítása tartalmazza.

A legeltetési kérdések eldöntésére az erdész egyes nemzeti erdőkre nézve véleményező testületet állíthat fel. Elnöke az erdőszolgálat egyik tisztviselője, tagjai a legeltetők képviselői. A szabályozás főcélja a legelők kimerülésének megakadályozása. Az engedélyezett állatlétszámot a lehetőséghez képest ellenőrzik. Meg kell jegyezni, hogy a legeltetés nem magukban az erdőkben, hanem a nemzeti erdők területébe bevont nagy kiterjedésű legelőkben történik.

Vadvédelem.

A nemzeti erdőszolgálat fontos teendője a vadvédelem, a nemzeti erdőkben a vadászat ellenőrzése és szabályozása is. Különösen azóta vált fontossá, amióta a nemzeti erdőket az üdülésnek megnyitották. A végrehajtószolgálat tisztviselőinek elsőrangú kötelessége az állami és helyi hatóságokkal szorosan együttműködni, hogy a vadászati és halászati törvényeket betartsák. Ezek a hatósági intézkedések nem kis mértékben járultak hozzá, hogy a nagy vad állománya a nemzeti erdőkben állandóan szaporodik. Az alapja azonban mégis az volt, hogy a vaddús államok szigorú vadászati törvényeket hoztak. (Pl. Oregon, Wyoming.) A nemzeti erdőkben a vadászatot a földművelésügyi miniszter szabályzata és az egyes államok törvényei szabályozzák.

Ha valamelyik nemzeti erdőben bármely vadfaj a kipusztulás veszélyének van kitéve, a kerületi erdész megkeresi a biológiai intézetet szaktisztviselőjének kiküldése végett. Ennek megállapításai után a szükséges intézkedések megtétele iránt intézkedik.

Együttműködés más hatóságokkal.

Az erdőszolgálat nemcsak a szövetséges kormány más,

erdőket kezelő hatóságaival fejt ki szoros együttműködést, de nagy mértékben gyakorol közvetett befolyást az egyes államok erdészeti igazgatására is. Ezzel az együttműködéssel eléri azt, hogy az egyes államok legalább a tűzvédelemben azonos elvek szerint dolgoznak. Ezenkívül ellenőrzi és irányítja a facsemeték előállítására céljaira adott birodalmi segélyek felhasználását. Egyes erdészeti kutatási munkákat közösen végez az egyes államokkal.

8. Csemeték kiültetése a St. Joe nemzeti erdőben. Idaho.

„Photo by U. S. Forest Service.”

Oktatási munka.

A nemzeti erdőszolgálat az erdészeti ismeretek terjesztése, az erdőknek a nemzet jövőjére gyakorolt nagy hatásának hangsúlyozása végett szóval és írásban állandó felvilágosító és oktató munkát végez. Az ország legkülönbözőbb részeiben tartott előadások, az iskolákkal való ily irányú együttműködés, a rádió, az eszközei a közvetlen terjesztésnek. A közvetett eszköze az a

sok szebbnél-szebb kiadványa, amelyről a megfelelő helyen tesztek említést. Annyi bizonyos, hogy a szolgálat önzetlen, lelkes és szakértő munkája nélkül nem tudta volna országa közvéleményét ráirányítani az erdő jelentőségére. Munkája nélkül alig hiszem, hogy a törvényhozás meghozta volna azokat a törvényeket, amelyek a nemzeti erdők fennmaradását és a nemzet javára történő igazgatását tették lehetővé.

A kutató munka.

A tudományos kutatómunka a branch of research hatáskörébe tartozik. Kiterjed az erdőkísérletekre, erdőgazdasági, erdei termékek, ipari kutatások, dendrologiai, legeltetési, erdőstatisztikai kérdések tanulmányozására és eredményeik közzlésére. A kutatási munka nagy jelentőségére való tekintettel az újabb törvényhozás jelentős költségvetési hitelt biztosított erre a célra (az 1932. évi költségvetésben 2,500.000 dollárt, a személyzet fizetésén felül), úgy, hogy a szolgálat ezt az osztályát teljesen ki tudta építeni. Tisztviselői, a kezelési és alsóbbrendű szolgálatot végzők kivételével mind elsőrendűen képzett szakemberek. Munkáját az assistant forester rangban levő főnöke vezeti és irányítja. A munka részben a központban Washingtonban, részben a kísérleti állomásokon folyik. Kísérleti állomásai a következők:

1. Erdőkísérleti állomások.
2. Erdei termékek laboratóriuma. Székhelye Madison Wis.
3. Legeltetési kísérleti állomások. Az osztály munkásságáról részben önálló dolgozatokban, részben a *Journal of agricultural research* című, a földművelésügyi miniszter által kiadott szaklapban számol be.

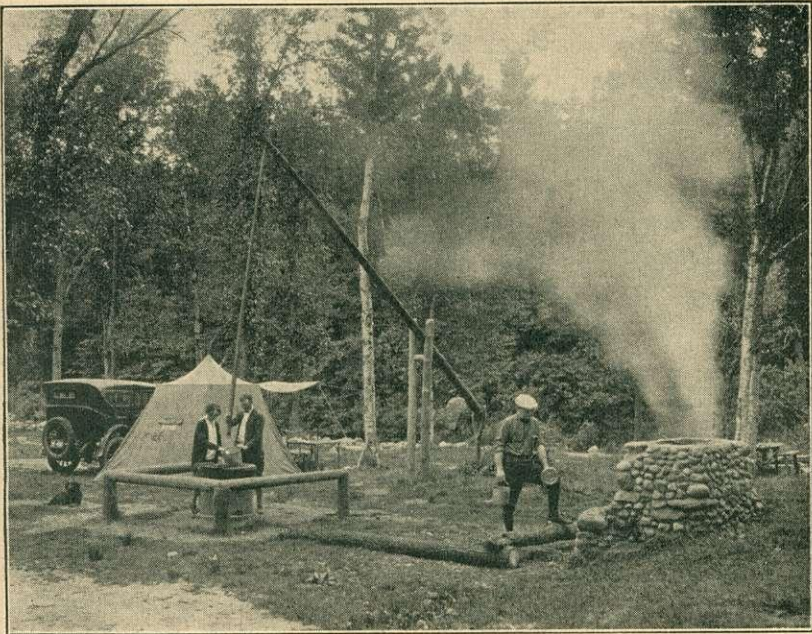
Üdülés.

Egyes nemzeti erdők a nemzeti és állami parkokhoz hasonló módon az üdülőknek nyitva vannak. Vannak erdők, ahol a táborozás szabad, csak a táborozásra előírt szabályokat kell megtartani, különösen azokat, amelyek a tűzre vonatkoznak. Ott, ahol nagyobb tömegek látogatják az erdőket, külön táborhelyeket jelölnek ki. A közületi erdőknek az üdülés céljaira való megnyi-

tása a közvélemény olyan követelése, amely elől az erdészeti hatóságok nem tudnak kitérni, bár tudatában vannak azoknak az erdőre tagadhatatlan károsító következményeknek, amelyek az erdők látogatásával járnak.

Nemzeti emlékek.

Az 1906. évi törvény alapján létesített nemzeti emlékek közül néhány a nemzeti erdőkben van. Ezeknek kezelését a nem-

9. Zeeland táborhely. White Mountain nemzeti erdő. New Hampshire.
„Photo by U. S. Forest Service.”

zeti erdőszolgálat látja el. Jelenleg 15 nemzeti emlék áll a kezelése alatt, összkiterjedésük 378.000 acre. A cél az, hogy az összes nemzeti emlék egy hatóság kezelésébe összpontosíttassék, 1933. évben megtörtént az első lépés ebben az irányban, amikor a köztársasági elnök rendelettel az összes nemzeti emléket, az erdőszolgálat kezelésében levők kivételével, a nemzeti parkszolgálat hatáskörébe utalta.

Utak és ösvények.

Az erdőszolgálat nagyon fontos teendője a nemzeti erdőkben új utak és ösvények építése és a már meglevők jókarban tartása. Erre az erdőtüzek elleni védekezés miatt van nagy szükség. A gépkocsi elterjedése folytán a nemzeti erdőkön keresztül az átmenő forgalom céljait szolgáló utakat is építettek. Ezeknek a költségei természetesen nem terhelik az erdőszolgálatot, valamint a tervek elkészítése és a munkálatok elvégzése sem az ő feladata. Ezt az útépítési hatóságok végzik, de az erdőszolgálatnak a vonalvezetésbe és az építkezés mikéntjébe beleszólása van. A kisebb jelentőségű utak és az összes ösvények építése már kizárólag az erdőszolgálat feladata.

A rovarok elleni védekezés.

Jelenleg Amerikában, a sequoia kivételével, nincs olyan fafajta, amely a rovarok ellen védve volna. Minden erdős vidéken vannak rovarok, amelyek bizonyos ideig egyáltalán nem, vagy csak szórványosan jelentkeznek, hogy aztán egyszerre mérhetlenül elszaporodva óriási területeket fertőzzenek és pusztítsák el rajta a faállományt. Az általuk okozott kár közvetlen és közvetett. Elpusztítanak nagy faállományt és ezzel nagy mértékben emelik a tűzveszélyes területek nagyságát. A területek fertőzésének megállapítása után a védekezés módzatait a bureau of entomology dolgozza ki, míg a védekezés gyakorlati keresztülvitele az erdőszolgálat kötelessége. A keresztülvitel szakszerűségét a rovarügyi hivatal kiküldötte a helyszínen ellenőrzi. A kárt főleg a dendroctonus-fajták okozzák. A keleti államok lomberdeiben nagy károkat okozó gyapjas pille elleni védekezés módzatait a magyar irodalom is részletesen ismertette. A növényi kárttevők különösen a gombák ellen a védekezést a bureau of Plant industry szakembereinek útmutatása mellett szintén az erdőszolgálat látja el.

Kiadványok.

Az erdőszolgálat kiadványainak zömét a szolgálat tudományos és igazgatási munkája teszi ki, de foglalkoznak a szolgálat által megoldandó nagy kérdésekkel is. Kisebb részük az erdőszolgálat

történetét, valamint statisztikai kérdéseket dolgoz fel, végül egy részük a nem szakember részére írott és az erdőről szóló felvilágosító ismertetés.

Valamennyit a földművelésügyi miniszter adja ki Bulletin, Circular név alatt.

10. *Dendroctonus* kár Lassen nemzeti erdő. California.

„Photo by U. S. Forest Service.”

Pénzügyek.

Végül az utolsó néhány év költségvetési kiadásait mutatom be.

1927. évben 10,540.000 D., 1928. évben 9,376.000 D., 1929. évben 10,446.000 D., 1930. évben 9,541.000 D., 1931. évben 35,877.000 D., 1932. évben 37,961.000 D., 1933. évben 36,919.000 D. Az utolsó 3 évben a kiadások azért emelkedtek nagyon, mert az erdőkben levő utak kiépítésére fordítottak igen nagy összegeket. A bevételek lényegesen alatta maradnak a kiadásoknak.

1931. évben bevétel volt összesen 4,993.000 D., 1932. évben 2,294.000 D. és 1933. évben 2,626.000 D. Oka az, hogy a nemzeti erdők faeladása aránylag nem nagy és az eladott fának ára alacsony, hogy az egyébként is alacsonyan megszabott legeltetési díjakat rossz időjárás esetén mérsékelik, vagy helyenkint teljesen elengedik.

Leírtam röviden a nemzeti erdők létesítésének történetét, igyekeztem megrajzolni a nemzeti erdőszolgálat szervezetét, bemutatni azt a nagy pénzüsszegekbe kerülő kitartó és átfogó munkát, amellyel az ősök mulasztásait igyekszik jóvátenni és pótolni. De ez a munka teljes egészében csak a nemzeti erdőkben megy teljesezésbe. A nemzeti erdők egymagukban nem elegendők azoknak az óriási érdekeknek a megvédésére, amelyek az erdők fennmaradásához fűződnek. Ebben a munkában a birodalmi kormányon kívül az egyes államoknak és az erdőbirtokos magántulajdonosoknak is ki kell erősen venni a részüket, ha nem akarják, hogy az erdő elpusztításának minden, a nemzet egészére kiható súlyos következménye beálljon.

Végül köszönetemet fejezem ki a Forest Service-nek értékes kiadványai megküldéséért és a fényképek szíves átengedéséért. Igaz hálámat fejezem ki a washingtoni m. kir. követségnek ezen az úton is azért a páratlan előzékenységéért, amellyel a földművelési minisztérium évkönyveinek megszerzését lehetővé tette.

Források.

1. Annual report of the Forester to the Secretary of Agriculture. Washington.
2. Annual report of the secretary of agriculture 1920—1933.
3. Government forest work, Washington. 1931.
4. D. H. Smith. The Forest Service. Washington. 1930.
5. A National Plan for american forestry. By Forest Service. Washington. 1933. 1660. l. *A szövegben National Plan címen idézem.*
6. A Yearbook of Agriculture utolsó 10 évfolyama.
7. A Forest Service különböző részletkérdéseket tárgyaló kiadványai.
8. A Biological Survey és Bureau of Entomology évi jelentései és kiadványai.
9. Wilbur R. és Du Puy Conservation in the Department of Interior. Washington, 1932.
10. A statisztikai adatokra nézve: National Plan, Yearbook of Agriculture és a statisztikai évkönyv.